

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון ח (תקל) ♦ שנה יא

שב"ק וישלח ♦ טז כסלו ה'תשפג

דברי אלוקים חיים מורן רבינו הגה"ק זיע"א

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדם. המפרשים התקשו להסביר למה שלח יעקב מלאכים לעשיו אחיו, אע"פ שהקב"ה הבטיחו וכמ"ש בפרשה הקודמת (ויצא כ"ח ט"ו) והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך, ורש"י הק' פירש על הפסוק "קטנתי מכל החסדים" שנתמעטו זכותי ע"י החסדים והאמת שעשית עמי, לכך אני ירא שמא הבטחתי ונתלכלכתי בחטא, ויגרום לי להימסר ביד עשיו כלומר שאף שאמר יעקב עם לבן גרתי ותרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים, וכוונתי לומר בזה שלא תוכל לי, כי הברכה שברכו אביו את עשיו, אמר לו כתנאי שזה רק כאשר תריד, כלומר שיעקב לא ישמור את התורה ולכך אמר לו יעקב אבל אנכי שמרתי תרי"ג מצוות, אבל מ"מ ירא יעקב שמא חטא ויגרום החטא להימסר ביד עשיו, וחטא פירושו שוגג, ואף מה שכתוב "כאשר תריד" פירושו במזיד, מכל מקום פחד יעקב שמא השוגג יגרום גם כן שימסר ביד עשו.

והרמב"ן כתב: וכבר תפסוהו החכמים ליעקב על זה, ואמרו מחזיק באזני כלב, אמר לו הקב"ה ליעקב, לדרכו היה מהלך והיית משלח אצלו ואומר לו כה אמר עבדיך יעקב, ועל דעתי גם זה ירמוז כי אנחנו התחלנו בנפילתינו ביד אדום כי מלכי בית שני באו בברית עם הרומיים ומהם שבאו לרומא, והיא הייתה סיבת נפילתם בידם. ועוד כתב הרמב"ן שנכתבה הפרשה הזאת להודיע כי הציל הקב"ה את עבדו וגואלו מיד חזק ממני, וישלח מלאך ויציליה, וללמדנו עוד שהוא לא בטח בצדקתו והשתדל בהצלה בכל יכולתו, ויש בה עוד רמז לדורות כי כל אשר אירע לאבינו עם עשיו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשו, וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמינו לשלושה הדברים שהזמין הוא את עצמו לתפילה ולדורון ולהצלה בדרך מלחמה, לברוח ולהינצל, וכבר ראוי רבותינו הרמז הזה מן הפרשה הזאת כאשר אזכיר עכ"ל.

וגם רבינו בחיי כתב כך שרבותינו תפשוהו ליעקב ממה שדרשו במדרש רבא בראשית מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו, אמר לך הקב"ה ליעקב לדרכו היה מהלך שהיה משלח אצלו ואמר כה אמר עבדיך יעקב, וזה שאמר הכתוב מעין נרפס ומקור משחת צדיק מט לפני רשע עכ"ל.

ואח"כ כתוב עוד ברבינו בחיי בזה"ל: ודע כי יש בפרשה הזאת ביאור למה שאירע ליעקב עם עשיו אחיו, ורמז גם כן לדורות למה שעתידי שיארע לנו תמיד עם בניו עשיו, וראוי לנו לאחוז דרכו של יעקב שהתקין עצמו לשלושה דברים למלחמה לתפלה לדורון למלחמה הוא שכתוב ויחץ את העם אשר אתו וכתוב ויאמר אם יבוא עשיו וגו', לתפילה הוא שאמר אלוקי אבי אברהם וגו' הצילנו נא לדורון הוא שכתוב סכום מאתיים וגו', וממנו ראה חזקיהו המלך וכן עשה שהתקין עצמו לג' דברים אלו כלפי סנחריב מלך אשור, דכתיב ויתן חזקיהו את כל הכסף, וכתוב ויתן שרי מלחמות על העם, וכתוב ויתפלל חזקיהו לפני ה'.

המשך בעמ' ב'

דברות קודש מורן רבינו עט"ר שליט"א

הצילני נא מיד אחי מיד עשו (לב, יב)

איתא במדרש כשברח יעקב לחרן מפני עשו, נולד בן לעשו וקרא לו שם "אחי" כדי שלא ישכח מה עשה לו יעקב וכשגדל הילד ציווה לו עשו אביו שבכל מקום שימצא את יעקב יהרגהו ולכן התפלל יעקב הצילני נא מיד "אחי" בן עשו ומיד עשו.

כו מפרשים הצילנו נא מיד אחי דהיינו שמראה עצמו כמו אחי, וכן אפ"ל שהוא מלשון עשוי, הער מאכטעס הוא עושה את עצמו ונראה יר"ש מהפנים ולחוץ אבל הפנימיות שלו רקובה.

ומסופר שפעם נכנס יהודי להרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצ"ל ושפך לפניו את לבו: יש לו בן שעד עכשיו היה מהמצויינים בלימוד, בתפלה ובהתנהגות, והנה לאחרונה הבן פשוט איבד את הבנתו ולא מסוגל לקלוט שום דבר בלימודיו. נאנח האדמו"ר ואמר: "תבדוק מי הם החברים שלו". האבא נדהם למשמע אחזיו, שכן ידע כי חבריו של בנו היו רק תלמידים מצויינים ומבטים טובים. הלך לברר ואכן שמע שחבריו רק ילדים טובים. חזר האב לאדמו"ר ופרץ בבכי: "רבי הושיעני!" חזר שוב הרבי ואמר: "אנא תברר ותבדוק מי הם החברים של בנך". מעשה זה חזר בשלישית, ואז החל האב לעקוב והבחין בבחור מסויים שמתרועע כל היום עם בנו. החל האב לברר יותר על אותו חבר וגילה כי בחיצוניות נראה אותו בחור מצויין אבל תוכו רקוב. נכנס האב לאדמו"ר לדווח לו שזו באמת הסיבה... אמר לו האדמו"ר: אנחנו מבקשים כל בוקר: "והרחיקנו מאדם רע, מיצר הרע, ומחבר רע", ואחרי כן מבקשים שוב ב"יהי רצון" על "חבר רע". למה צריכים לבקש פעמיים על כך? אלא ללמדנו שכדי להנצל מחבר רע (שפעמים רעותו מוסתרת) לא די בתפלה אחת אלא צריך להתחנן ולבקש שוב ושוב, ורק ע"י תפלה כזו אפשר להנצל.

ואתה אמרת היטב איטיב עמך (לב, יג)

כבר הקשה (רש"י) ז"ל שהלא לא מצינו בשום מקום שהקב"ה אמר לו בזה הלשון. ומבאר הרה"ק השר שלום מבעלזא ז"ע על פי הידוע שהשי"ת ברא שבעת ימים כנגד שבעת הרועים, יום ראשון של השבוע הוא בחינת אברהם, ויום שני בחינת יצחק, יום שלישי הוא כנגד יעקב. והנה בפרשת מעשה בראשית כתוב ביום השלישי פעמיים כי טוב, זהו שאמר "היטב איטיב עמך" כי היום שמכוון נגדו נכפל בו כי טוב ולכן אבקשך שתיטיב עמדי.

כן מפרש הרה"ק ר' יחזקאל מקחמיר ז"ע שאם האדם מלא הודיה להקב"ה ומרגיש שה' מרעיף עליו רוב טובה ותמיד עונה על מצבו בטוב, אומר הקב"ה אני עוד אראה לך מה נקרא טוב, ומעניק לו טובה גדולה, זה נרמז ואתה אמרת היטב, אם אתה עונה שה' עושה אתך רק טוב אזי היטב עמך בכפלים אבל אם ח"ו עונה שמצבו רע אומר לו הקב"ה עוד אראה לך מה זה רע עד שתבין שמצבך העכשווי אינו רע.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת (לב, יא)

אפ"ל כי קטנתי כלומר הקטין עצמו מכל החסדים, דהיינו מרוב חסדים רק ראה כמה קטן הוא, וכמה מעטים הם יכולת בשם ודם, לעומת החסדים שהבורא מרעיף על בריותיו.

וכן אנחנו צריכים ללכת בדרכי האבות להתקין עצמינו להקביל פניהם במנחה ובלשון רכה ובתפילה לפני ה', אבל במלחמה אי אפשר שנאמר השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' שהשבעים שלא להתגרות מלחמה עם האומות עכ"ל.

ולכאורה יש סתירה בדבריהם שמקודם כתבו שיעקב עשה שלא כדין ששלח מנחה לעשיו ואח"כ כתבו שזה לרמז לדורות להתנהג כך.

ואולי יש לומר בפשטות שאין הכי נמי שיעקב לא היה צריך לעשות כך, אבל יעקב רצה ללמד אותנו לדורות, כשאין להם הבטחת ה' להינצל כמו שהיה ליעקב, ואעפ"כ פחד יעקב שלא יגרום החטא בשוגג, אם כן לדורות צריכין לעשות כמו שיעקב ע"ה עשה ולכן כתבה זאת התורה לרמז לעשות כן לדורות וזה לימד אותנו יעקב שאע"פ שהוא לא היה צריך לעשות את, ומכ"ש הרמב"ן והרבינו בחיי מ"מ לדורות צריכים להתנהג כמו שיעקב נהג עם עשיו, וכמ"ש הרמב"ן והרבינו בחיי. וכן כתב רבינו הק' הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך בזה"ל: כה תאמרו לאדוני לעשיו, הנה התורה הקדושה מלמדת אותנו איך להתנהג בגלות המר הזו אשר אנחנו נתונים תחת יד האומות ואנחנו מוכרחים לקבל הגלות באהבה עד שירחם ה' עלינו ויגאלינו גאולת עולם במהרה, ובעוד שאנחנו בגלות המר אנחנו מוכרחים להיות נכנעים לפניהם ולקוראם אדונים וזהו שכתוב "כה תאמרו לאדוני לעשיו", ר"ל שתקראו אותו אדון בדברם עמו, ואז כאשר יוסיף להרע לכם יותר מן הראיה במיסים וארנונות גזל יהיה בידם, וע"י זה ירחם ה' עלינו כי די לנו בזה שאנחנו נכנעים לפניו וחולקים לו כבוד עכ"ל.

ובאור החיים הק' כתב בלשון הק' ובדרך רמז יכוין הכתוב לרמז ג' זמנים שישתנו בהם בני עשיו האחד יהיו יעקב ועשיו במידת האחוה, והוא אומר עשיו אחיו וזה היה עד עת החורבן, והגם שהיה זמן שהיה אדום תחת יד ישראל, זה היה זמן מועט, והשני מזמן שנחרב הבית עד עת קץ שעשיו במעלה גדולה ואין מעלת ישראל ניכרת לפניו, והוא שרמז באומרו ארצה שעיר בפת"ח תחת האל"ף להראות מדריגה עליונה, והשלישי בימים המקווים לנו שתהיה אדום ירשה, והוא אומר שדה אדום כשדה תיחרש עכ"ל הק'.

והנה כתבו הספרים הק' שזאת הפרשה מרמז על אחרית הימים ועל זה אמר יעקב והיה המחנה הנשאר לפליטה באם יבוא עשיו ויכה את המחנה הראשונה, וזה נתקיים בדורות האחרונים, כשהיתה גזירה במדינה פלוני והייתה ההצלה במדינה השניה, וזה שאמרו חז"ל צדקה עשה הקב"ה שפיזרן בין האומות ולא במדינה אחת, וזה ראינו גם בדור האחרון לפני כשבעים שנה, שנחרבה ארצות אירופה בחורבן הנורא, ונשארה עם ישראל בארצות שונות וריווח והצלה עמדה ליהודים ממקום אחר, ובעיקר בארצנו הק' שלא שלטה עליהם יד עמלק ימ"ש הגרמני, וכן עד היום הזה ה' עושה נפלאות בארץ הק' להחיות עם רב עד ביאת המשיח בב"א.

וכן שמענו פעמים רבות מאת כ"ק אדמו"ר זי"ע (משו"א) שאמר בשם צדיקים שבזמן הגאולה יהיה בירור וינצלו רק הצדיקים ויראי השם ועיקר ההצלה יהיה בארץ ישראל וכדכתיב ובהר ציון תהיה פליטה וגו' והיה מחזק אותנו תמיד בדברות קודשו להתחזק בתורה ויר"ש להיות מהניצלים בעת הגאולה הקרובה שיבוא במהרה בימינו בכלל כל ישראל ברחמים גדולים, ויתקיים בנו הפסוק והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו ועמך כולם צדיקים, נצר מטעי ומעשי ידיו להתפאר

ונחזור לפרשתנו ביעקב ששלח לומר לעשיו "עם לבן גרתי" ופירש רש"י שגרתי בגמטריה תרי"ג, ולומר לו שתרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי מעשיו הרעים, ותמהו המפרשים, דמכיון שאמר שמרתי תרי"ג מצות מובן שלא למד ממעשיו של לבן, ועוד תימה איך קיים יעקב תרי"ג מצות שרובן נוהג רק בארץ ישראל ובזמן שבית המקדש קיים.

ובאמת הוא פשוט שיעקב אבינו לא אמר תרי"ג מצות 'קיימתי', אלא אמר תרי"ג 'שמרתי' שהכונה הוא כמו שכתוב בפסוק, "ואביו שמר את הדבר", שפירוש המתין, כמו כן יעקב שמר לקיימו שבאם יבוא זמן שיוכל לקיימן הוא יקיימם בפועל, ובאמת שגם בזמן המקדש לא היה אפשרות לקיים את כל התרי"ג מצוות מכיון שיש

מצות שהן בתנאי שבאם הוא ישראל לא יוכל לקיים המצוות שעל הכהן לעשותם וגם יש מצוות שלא יתכן שכל אחד יתחייב בהם, וכגון מצות גיטין, ובאם אין לו בכור אין לו מצות פדית פטר רחם וכו'.

ולכן כתבו הספרים הק' שיש כמה אופנים שחשוב כאילו האדם מקיים כל המצוות שבתורה, האחד הוא המתנה למצות וכנ"ל ועוד יש עצה של "לימוד" המצוות וכמ"ש ונשלמה פרים שפתותינו, שכל העוסק בתורת חסאת ובתורת עולה, הוא כאילו מקיים מצות הקרבת הקרבנות אף בזמן הזה, ועוד יש אופן אם אדם יש בו אהבת ישראל ובכן בכגון דא הם חשובים כאדם אחד ולכן כתוב ועמך כולם אז הם צדיקים וכו' וכל אחד מקיים מצוה ששיך לו ונחשבים לכולם כאחד שכולם מקיימים כל המצוות שבתורה

ועל פי זה יובן העובדא שבגמרא במסכת שבת (דף ל"א) עם שמאי והלל מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו גיירנו על מנת שתלמדנו כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, דוחפו (שמאי) באמת הבנין שבידו, בא לפני הלל אמר ליה, דעלך סני לחברך לא תעבד זו כל התורה כולה, ואידך פירושא הוא זיל גמור עכ"ל, הוא תמוה דהגר רצה להתגייר ולחסות תחת כנפי השכינה ומה ראה לשנות כזה ולומר על מנת שתלמדנו כל התורה על רגל אחת, וגם תמוה מה שאמר לו הלל ואידך זיל גמור, הלוא הוא ביקש ממנו שילמדו כל התורה על רגל אחת, ויבואר על פי שכל לעיל שאי אפשר לקיים כל התורה כולה באדם אחד דאם הוא אינו כהן אינו יכול קיים מצוות שבכהונה וכו' אם שכל אחד נהנה משל חברו, ע"י אהבת ישראל ונחשבים כאיש אחד כולם, ועוד יש תקנה ע"י לימוד התורה והעוסק בתורה עולה כאילו הקריבו וכנ"ל, וגם יש תקנה ע"י ההמתנה לקיים המצוה וכנ"ל, ועוד תקנה ע"י גלגול, שהגלגול השני יהיה כן כהן ויקיים מצות כהונה, ולכן הגר הזה שאמר על רגל אחת הכוונה היה שיקיים כל התורה בגלגול זה וזה נקרא רגל אחת, שלא יצטרך לבוא בגלגול שני, ולכן אמר לו הלל שיקיים מצות ואהבת לרעך כמוך וכיון שיהיה אהבה בינו לכל ישראל נחשבים הם כגוף אחד בקיום המצוות, ועוד אמר לו הלל ואידך זיל וכו' ר"ל שיש לו עוד עצה ותקנה "זיל גמור" שיל ללמוד דיני התורה ועל ידי עסק התורה יוכל לקיים כל התריג מצות שהלימוד נחשב כמקיים המצוות בפועל, ואפשר לומר הא דלא אמר שימתין במחשבה שיבוא הזמן שיוכל לקיימם וכמ"ש לעיל הפירוש "שמרתי" שאמר יעקב דהיינו שימתין במחשבה שיבוא הזמן שיוכל לקיימם, כי הגר הזה רוצה על רגל אחת לקיים בפועל ולא ע"י מחשבה ולכן נתן לו שני עצות אחד ע"י אהבת ישראל שכולם עושים המצוות בפועל ויהיה כמו שהוא עשה זאת בעצמו בפועל וגם העצה השניה "זיל גמור" שזה גם כן עשייה שעקימת פיו ושפתיו הוי מעשה וכמ"ש חז"ל.

וגם אפשר לומר שגם שמאי שדוחפהו באמת הבנין, היתה הכוונה שילך ללמוד שאמת הבנין מרמז על תורה וכמ"ש וכל בניך לימודי השם, וחז"ל אמרו אל תקרא בניך אלא בוניך, כלומר כשעוסקים בתורה זהו בנינו של העולם וכל קיומו, וכמו שכל אם לא בראתי יומם ולילה חוקות שמים לא שמתי והגר הזה לא הבין כוונת שמאי וחשב ששמאי דוחפו, עד שאמר על שמאי שרצה לטורדו מן העולם ע"ש בגמרא, אבל הלל אמר לו בניחותא והבין שעליו לקיים מצות אהבת ישראל, או שילך ללמוד תורה "זיל גמור" ודו"ק ונלך ונשובה לתרץ מה שאמר יעקב תרי"ג מצות שמרתי וגו' כלומר שיעקב אמר שקיימתי תרי"ג ע"י השמירה דהיינו הציפיה שאוכל לקיים בפועל ממש, אבל העצה של לימוד התורה אמר יעקב שלא יכלתי לקיימו מכיון שהרשע לבן לא נתן לו ללמוד, וזה שאמר ולא למדתי, משום מעשיו הרעים שלא נתן לו זמן ועת ללמוד, כי הוא טורדו בעסק המרעה של הצאן, ולכן כתוב במדרש שיעקב עסק אך ורק בט"ו מזמורים שבתהילים (קכ"ל)

ויה"ר שנוכל לקיים כל התרי"ג מצות שבתורה בפועל ממש, וע"י העצות הנ"ל להיות יגע בתורה ובמצותיה וע"י אהבת ישראל, ועי"ז נזכה להגאולה השלימה, וכמו שכל האוה"ח הק' שרק בזכות התורה שנקראת תורת משה, ומשה יהיה הגואל האחרון והוא יבוא רק אם נעסוק בתורה לשמה ובקיום מצותיה בקדושה וטהרה ויה"ר שנזכה לזה בקרוב ממש מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן.

כניני חיים

הליכות חיים

הרה"ג ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך

לישן בבית יחידי עם נר חנוכה

שאלה: איתא בגמרא (שבת קנא:) דהישן בבית יחידי בלילה אוחזתו לילית, ונהגו העולם להשאיר אור דלוק כמו שכתב בכף החיים (סימן רלט אות יז), האם מותר לישן בבית יחידי עם נר חנוכה, או שחשיב משתמש לאורו ואסור.

תשובת הגאון רבי יקותיאל ליברמן שליט"א בספרי גם אני אודך: לענ"ד דבר זה לא מיקרי השתמשות בנרות, דהשתמשות האסורה בנר חנוכה הוא להסתכל ולעיין לאור הנרות, כמו שנתבאר (בתשו' הקודמת) עפ"י הפר"ח ושו"ת פני אריה שהובא בשע"ת (סימן תרעג סק"ב) ובמשנ"ב ושעה"צ (שם סקי"א), דלשבת בביתו ואפילו ללכת לאור הנרות מותר.

ולכן הוצרך בשו"ע (סימן תרפא) ליתן טעם שאין מבדילין לאור נר חנוכה שאין נהנין לאורו, ואין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו, וכמבואר (בסי' רחצ, ד) שיהא סמוך לנר בכדי שיוכל להכיר בין מטבע למטבע. ולכן אסור להבדיל בנר חנוכה שזו הנאה לעיין ולהכיר מטבע, ורק מטעם זה אסור שהוא תשמיש ממש, ולא משום סתם הנאת מצוה. אבל הנאה מכללות האור שיש בחדר לאו הנאה האסורה היא. וכבר העיר מזה בשו"ת משנת יוסף (ח"ו סימן קכז אותו ד).

ובלא"ה הרי מדינא מותר להשתמש לאורה לאחר חצי שעה (שו"ע תרעב, ב). – ובר מן דין, הלא מנהג העולם להקל לישן יחידי אפילו בבית, ועיין אשל אברהם (בוטשאטש, סימן רלט) דאין קפידא אלא בבית שאין בו מזוזה, או כשרואין אור הלבנה בבית. ובשעה"צ (שם סקי"ז) כתב, דאם אין הפתח נעול רק פתוח לבית אין חשש, וכתב בשו"ת חלקת יעקב (ח"ג סימן יז, ובמהדו"ת חאו"ח סימן נז) דאף אם הפתח סגור ואינו נעול אין להקפיד, עיי"ש באריכות בענין שינה בחדר יחידי לכתחילה.

והנה בכף החיים (רלט, יז) מבואר מזוה"ק (ח"ג מה.), דבבית יחידי שלא גרים בו דיורים אחרים, לא מועיל נר, ורק בבית שיש בו גם דירות אחרות נר מועיל דהרי זה כיום, וביום אין סכנה כשיש דיורים אחרים. – ויש להסתפק בדירה עם כניסה מהרחוב, ומצדה יש קיר משותף עם דירה אחרת, אם נחשב כיש בו דיורים אחרים כיון שמחוברים, וא"כ אין סכנה ביום, ומועיל נר בלילה. ועיין בשו"ת משנת יוסף (שם אות ה) שכתב דנהגו להקל בזה. – ומ"מ לא מיקרי הנאה מנר חנוכה כלל וכנ"ל, דהנאה האסורה היא השתמשות, ולא הנאה מכללות האור שיש בבית.

ויש לח יעקב מלאכים פרש"י מלאכים ממש, י"ל דידוע מזוה"ק שמכל מצוה נברא מלאך, ונגד השר של עשוי עיקר התקנה נגדו, היא קרי"ש להכניעו, וז"ש והיה בית יעקב אש ובית עשוי לק"ש, ר"ת ק'ריאת ש'מע, כמ"ש במגלה עמוקות על פסוק כה תאמרן לאדני לעשוי זה הוא קריאת שמע, ויש לרמז בתבת ממ"ש ר"ת מ'קבלת מ'לכות ש'מים, היינו המלאכים היוצאים מכוונת קרי"ש הוא העיקר להכניע שר של עשוי

תפארת שלמה

וירא יעקב מאוד ויצר לו ונראה דהנה האדם שבא לו ח"ו איזה יראה גשמיות, צריך להפשיט ממנה ולהדבק ביראת ה' ויעקב אבינו ע"ה רצה להפשיט עצמו מיראה זו של עשו ולא היה יכול כמ"ש וירא יעקב מאוד, וזהו ויצר לו על שהיה ירא מעשו, כי מי שהוא מדבק ביראת ה' בשלימות, אינו מפחד משום דבר, ובטוח בה' יתברך שלא יוכל האדם להזיק לו שום בריה שיש לו חלק יראה, וזהו כי ירא אנכי אותו וע"כ ביקש הצילנו נא וכו'

אורח לצדיק

הצילנו נא מיד אחיו מיד עשוי דעשוי הוא הסט"א, הוא מלאך המות הוא יצר הרע, ובקשת יעקב היה הצילנו נא שלא יהיה עשוי אחי, וזה מיד "אחי" מיד "עשוי" שלא יתגלגל שהיצר הרע יהיה אחי שפעמים ח"ו היצר הרע מסית לעבירה, ולעין אדם מראה מצוה, ועל דרך זה מתקרב לאדם ללכודו במהרה לעשות עבירה והבן

קדושת לוי

ויצר לו (לב, ח)

מציל עני מחזק ממנו שהוא עני בכח ועני ואביון מגזלו, וכידוע שהכוונה על היצר הגזול נפשות ישראל, והגם מי שהוא עני ואביון שאין לו שום כלי קרב, כי אביון הוא יותר דל מעני, ואין לו במה ללחום כלום, עכ"ז הקב"ה מציל אותו מגזלן זה. כי 'מציל עני' עולה מספרו 'יצר'. וגם יצר פירושו כמו ויצר לו שמצער עצמו על חזקת היצר ועושה פעולות להנצל ממנו. אז בודאי הקב"ה מרחם עליו סוף כל סוף ויוציאו מרשתו אשר נלכד בו.

טהרת הקודש - מאמר תיקון היסוד פ"ג

וילן שם בלילה ההוא (לב, יד)

וקשה מה צריך להשמיענו שלן שם בלילה, ויש לומר, שבא להגיד שהאבות תקנו את התפלות כנגד הקרבנות, וכל המביא קרבן טעון לינה כדאיתא בספרי (ראה טז, ז), לכן יעקב שהכין את עצמו לתפלה שהוא כקרבן, לן שם בלילה, וכן מה שכתוב 'ויפגע במקום וילן שם' אמרו בגמרא (ברכות כו:) אין פגיעה אלא תפלה, לכן וילן שם כמו בהבאת קרבן.

באר מים חיים

ויאמר שלחני כי עלה השחר, ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני (לב, כז) ופרש"י, פירשו רבותינו ז"ל שהוא שרו של עשו.

יש לומר שכשראה שרו של עשו הוא הס"מ שאינו יכול לו, אזי ביקשו שישלחו מהרה, ומזימתו היתה לברוח לבצרה (עיי' מכות יב, א), וליקח אתו עמו טרף נצוצי קודש שבקרבו כי בדמיונו כבר 'עלה השחר' של בוקר הגאולה כדפירשו בספרים הק'. ועל זה 'ויאמר לא אשלחך', כי אם ברכתני' בהודאה על הברכות, שבזה תקיא בלעך מפוך.

חוקי חיים

שמך יעקב לא יקרא עוד שמך יעקב ר"ל שתהיה בבחינת עקב, אבל יקרא שמך יעקב כי אם ישראל יהיה שמך, ר"ל שבאמת תהיה עובד השם ותהיה במדרגת ישראל מדריגה גדולה, לי ראש, שיהיה לך המוחין גדולים, רק תחזיק עצמך בבחינת עקב בהכנעה אמיתית לפני השי"ת

אמרי יוסף

קול קראלי – 074-7962278

התפללנו בקברו של

הצדיק מקראלי

רבינו אביגדור בן ר' משה זיע"א

בער"ח לרגל יו"ד א' חשון שעעל"ט

ונושענו

י.פ.א.מ.י.ג.

עובדות חיים

למען הישיבה: נסעתי ברכבת התחתית בניו יורק, לפתע הוקפת בחבורת פרחחים שהבעת פניהם העידה בבירור שלא יירתעו מלשדוד יהודי בודד, טבעת הצעירים התהדקה סביבי ועיניהם ננעצו בי, לא נשקף לי כל מקור לעזרה. לפתע צץ במוחי רעיון, הוצאתי מכיסי פיסת נייר ועליה כתובת קרובה, ושאלתי אותם אם הם יודעים היכן עלי לרדת? כמובן, צהלו הפרחחים, עליך לרדת כאן איתנו, הרבה יותר בטוח לשדוד עובר אורח ברחוב החשוך, מאשר ברכבת הציבורית. הרכבת עצרה וכולנו קמנו ממקומותינו, נתתי להם את הכבוד לרדת לפני, התמהמהתי רגע ואז נסגרו הדלתות האוטומטיות, ואני נשארתי בפנים פטור מעונשם של אלו. "הרי זה רעיון גאוני" הפטירו השומעים, אין זו המצאה שלי, השיב הגאון, למדתי אותה מיעקב אבינו, כשעשו הציע לו "נסעה ונלכה" השיבו יעקב "יעבר נא אדוני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי."

עם לבן גרתי (ל"ב - ה')

הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א שישב פעם בשלחנו הקדוש, אחז בזקנו שיורד על פי מדותיו ואמר "עם לבך גרתי" הנה הלבין כבר זקני "ואחר עד עתה" ואנכי מתמהמה כל הימים ועדיין לא חזרתי בתשובה. כעבור רגע של שתיקה חזר וסיפר: בעיר ליזענסק היו עסקני ה"חברה קדישא" אנשים פשוטים מאד וקטני דעת כיון שהגיעה שעתו של הרבי ר' אלימלך להסתלק מן העולם באו ואמרו לו: רבי התוודה על מעשיך, השיב להם רבי אלימלך: "היכן הייתם כל הימים עת ישבתי ליד השולחן ואכלתי צלחת מלאה בשר לתיאבון? הלא אז עדיין היה בי הכח לשוב, מה לכם כי באתם עתה בהיותי חזר אונים, ואחרי שסיפר להם איך היה מרבה לאכול ולשתות, חזר ופירט חטאים אחרים שכביכול נכשל בהם, וכך חשב ומה את החטאים שכל אחד מהנוכחים שם עבר, והתייפחו בבכיה גדולה, ולא זזו משם עד שנעשו כולם בעלי תשובה אמיתיים

ויהי לי שור וחמור (ל"ב - ו')

מסופר על האחים הקדושים רבי זושא ורבי אלימלך זיע"א, שלפני שנתפרסמו ערכו גלות, והיו מחזרים בעיירות כאביונים. בכל פעם שהגיעו לעיר לודמיר לא נמצא להם מקום לינה אלא אצל חסיד אחד ר' אהרן שמו. לימים כשנתפרסם שמם בעולם הגיעו פעם ללודמיר במרכבה רתומה לסוסים. יצא לקראתם גביר גדול מנכבדי העיר והזמיןם ללון בביתו. לא אמרו לו, לא הן ולא לאו ושילחוהו לביתו. כשנכנסו העירה פנו תיכף אל ביתו של ר' אהרן, וביקשו מהבעל העגלה להביא את המרכבה עם הסוסים אל בית הגביר. ונשארו ללון אצל ר' אהרן. למחרת השכים הגביר לחפשם, וכשלא מצא אותם, לא הסתיר את כעסו, מדוע זה לא סרו אל ביתו, ולמה שלחו אליו את הסוסים? אמרו לו הצדיקים, אנו הרי נשארנו אותם זושא ואלימלך כשהיינו, רק המרכבה והסוסים נתחדשו, חשבנו איפוא שכבודו רוצה לארח את הסוסים ולתת לפניהם מספוא.

והיה המחנה הנשאר לפליטה (ל"ב - ט)

מסופר: בשנת תרצ"ג, כשצורר כל היהודים בגרמניה ימ"ש תפס את רסן השלטון בידו, נשאל הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א ע"י אחד מראשי הישיבה בראדן, מה יהיה גורלם של אחינו במדינות גרמניה ופולין? אחרי שהרשע הצורר הכריז בפומבי שמטרתו להכחיד את שם ישראל חלילה. ענה לו ה"חפץ חיים" שדבר זה לא יעלה בידו, מעולם לא הצליח מי שהוא לכלות את כל עמנו בכל ארצות פזרונו, פסוק מפורש הוא והכהו והיה המחנה הנשאר "אם יבוא עשו אל המחנה האחת לפליטה". הבין השואל כי הסכנה קרובה והוסיף לשאול לתומו, אם ח"ו יעלה בידי הצורר להשמיד את יהדות אירופה שהיתה אז רוב מנין ובנין עם ישראל, מי יהיה המחנה שישאר לפליטה? ענה לו החפץ חיים, גם דבר זה כתוב מפורש בדברי הנביאים "ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש" (עובדיה א' - יז) הרב השואל יצא כשידיו רועדות ולבו דואב על החורבן אשר עתיד לעבור על יהדות אירופה, ולבו היה נכון ובטוח כי ארצנו הקדושה תנצל וחרב לא תעבור בה. וכן היה, שתחילת מפלתו של הרשע היתה כשהתקרב לגבול ארצנו הקדושה.

ויאמר נסעה ונלכה וגו' יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי (ל"ג - יב יד)

הגה"ק רבי שלמה יוסף כהנמן זיע"א מקים וראש ישיבת פונביז. סיפר פעם את אשר עבר עליו בארצות הברית, בנסיעתו הראשונה

פרנס השבוע

הר"ר יהושע העשיל היימן הי"ו
לרגל נישואי הבת עב"ג בשעתומ"צ
יה"ר שיהא קש"ק דורות ישרים מבורכים ובנין עדי עד

מבצרי התורה והחסידות התאחדות תלמידי וחסידיו

קראלי

ע"ש רבותינו הק' זיע"ע - בנשיאות מרן רבינו שליט"א

עולו ואתכנשו להילולא דצדיקיא

לרגל יומא דהילולא קדישא של רבינו הגדול האי רעיא מהימנא קדישא שר התורה והחסידות גאון ישראל וקדושו עמוד ההוראה המנורה הטהורה פועל הישועות

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק צוק"ל

רבינו הק' הגה"צ ר' יצחק צבי משה בהגה"צ ר' אביגדור מוזס זיע"א

החל ביום רביעי פרשת ויגש ד' טבת תשפ"ג

תתקיים עליה המונית ותפילת רבים

בציונו הק' שרבים נושעו בו

בבית החיים סגולה פתח תקוה

(חלקת הרבנים ליד ספינקא סמוך לכביש)

רחמנא אידכר לן בזכותא דמשה רעיא מהימנא

לזכר עולם יהיה צדיק אדמו"ר מצאנז זמיגרדא רבי חיים נפתלי אהרן צ"ל בהגה"ק ארי' לייביש צוק"ל נלב"ע כא כסלו

לעילוי נשמת הרה"ח שלום הכהן גולדמן ז"ל בהר"ר צבי אלימלך ז"ל נלב"ע ו כסלו תשפ"ג ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק אדונינו מורינו ורבינו הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל ברא כרעא דאבוא אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל מקראלי נלב"ע ד' טבת תשעט זכותו יגן עלינו ועכ"א ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מרת סימי מימי מלכה ע"ה בת פרלה ז"ל נלב"ע י"ב בכסלו ה'תשפ"ב ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת הגה"צ משה וועבר צוק"ל בהרה"צ מרדכי זצ"ל נלב"ע יב כסלו תשפ"א ת. נ. צ. ב. ה.